

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 122

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 17 februarie 2015

SUMAR

Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 741 din 16 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza întâi raportat la art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	2-4	
Decizia nr. 749 din 16 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 42 alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	4-6	
Decizia nr. 757 din 16 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) teza privitoare la antecontracte din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului	7-9	
Decizia nr. 759 din 16 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) teza privitoare la antecontracte din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului	10-12	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
	1.414/2014. — Ordin al ministrului transporturilor pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române RACR-CNS „Operarea sistemelor de comunicații, navigație, supraveghere”, volumul I „Mijloace de radionavigație”, ediția 2/2014	12
	146. — Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea implementării Mecanismului de feedback al pacientului în spitalele publice	13
ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII		
	113. — Hotărâre pentru modificarea Regulamentului privind transferul și detașarea judecătorilor și procurorilor, delegarea judecătorilor, numirea judecătorilor și procurorilor în alte funcții de conducere, precum și numirea judecătorilor în funcția de procuror și a procurorilor în funcția de judecător, aprobat prin Hotărârea Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 193/2006	14
	148. — Hotărâre pentru modificarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 621/2006	14
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI		
	6. — Circulară privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii începând cu perioada de aplicare 24 ianuarie—23 februarie 2015	15
	7. — Circulară privind rata dobânzii penalizatoare pentru deficitul de rezerve minime obligatorii în monedă națională începând cu perioada de aplicare 24 februarie—23 martie 2015	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 741**

din 16 decembrie 2014

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza întâi
raportat la art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea
procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv
în perioada regimului comunist în România**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Stelian Gheldiu în Dosarul nr. 38.651/3/2013 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 566D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că la dosar au fost depuse note scrise atât de către autorul excepției de neconstituționalitate, precum și de către partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

4. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 705D/2014 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Stelian Gheldiu în Dosarul nr. 38.651/3/2013 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

5. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că la dosar au fost depuse note scrise atât de către autorul excepției de neconstituționalitate, precum și de către partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 566D/2014 și nr. 705D/2014.

8. Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile pentru conexarea cauzelor.

9. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

dispune conexarea Dosarului nr. 705D/2014 la Dosarul nr. 566D/2014, care este primul înregistrat.

10. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care consideră că din notele autorului, depuse în motivarea criticii, reiese că excepția ridicată privește și dispozițiile art. 21 din Legea nr. 165/2013 și pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 395/2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

11. Prin încheierile din 2 aprilie 2014 și 4 iulie 2014, pronunțate în Dosarul nr. 38.651/3/2013, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Stelian Gheldiu într-o cauză având ca obiect anulare act Legea nr. 165/2013 — obligația de a face.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul excepției, în esență, apreciază că „prevederile legale invocate nu fac distincție și nu țin cont de faptul că există dosare soluționate prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a legii, nesocotind astfel principiul potrivit căruia legea dispune doar pentru viitor”.

13. Susține că principiul securității juridice impune ca cererile prezentate instanțelor de judecată să fie finalizate conform legii aplicabile la data promovării acțiunii. Or, prin aplicarea dispozițiilor art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 și cauzelor în care există hotărâri judecătorești pentru emiterea unui titlu de despăgubire conform titlului VII din Legea nr. 247/2005, hotărâri rămase definitive la data adoptării acestei legi, hotărârile respective sunt practic desființate.

14. De asemenea, consideră că Legea nr. 165/2013 este neconstituțională prin faptul că art. 41 alin. (5) prevede că obligațiile privind emiterea titlurilor de despăgubire stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor executa potrivit art. 21. Consideră că Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin care pârâta are obligația de a emite în favoarea sa un titlu de despăgubire, are autoritate de lucru judecat, iar o lege nu poate modifica sau desființa raporturi juridice consfințite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile anterioare intrării ei în vigoare, întrucât s-ar înfrânge atât principiul separației puterilor, cât și principiul neretroactivității legii.

15. Apreciază că, prin normele legale supuse controlului de constituționalitate, „legiuitorul obligă la parcurgerea unei noi proceduri administrative, necunoscută la data promovării cererii

de chemare în judecată, respectiv despăgubirea prin puncte”, încalcându-se astfel principiul neretroactivității legii.

16. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă** apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției. Astfel, arată că, raportat la modalitatea de despăgubire reglementată de noua lege, sunt garantate creanțele asupra statului.

17. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

18. **Avocatul Poporului**, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 566D/2014, consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 165/2013 este inadmisibilă. Invocă în acest sens Decizia nr. 177/2014. De asemenea, în Dosarul nr. 705D/2014, apreciază că dispozițiile art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise ale autorului excepției și cele ale părții, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit dispozitivului încheierilor de sesizare, dispozițiile art. 4 și ale art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare. Însă având în vedere considerentele încheierii de sesizare, precum și notele autorului, depuse în motivarea excepției, rezultă că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 teza întâi raportat la art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013, cu următorul cuprins:

— Art. 4: „Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, [...]”;

— Art. 41 alin. (5): „Obligațiile privind emiterea titlurilor de despăgubire stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor executa potrivit art. 21.”

22. Dispozițiile art. 21 din Legea nr. 165/2013, la care face trimitere acest din urmă text legal, reglementează procedura prin care entitățile investite de lege transmit Secretariatului Comisiei Naționale dosarele, conținutul lor, cât și modalitatea de verificare a acestora. De asemenea, aceste norme prevăd și procedura de evaluare a imobilului ce face obiectul deciziei și de stabilire a numărului de puncte.

23. Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4)

referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 15 alin. (2) care consacră principiul neretroactivității legii și art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

24. Curtea, analizând înscrisurile aflate la dosar, reține că, prin Decizia nr. 5.927 din 8 decembrie 2011, Înalta Curte de Casație și Justiție a obligat Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor să emită titlul de despăgubire, în condițiile prevăzute de dispozițiile Legii nr. 247/2005. Această obligație nu a fost executată imediat, întrucât emiterea titlurilor de despăgubire, a titlurilor de conversie și a titlurilor de plată a fost succesiv suspendată, în perioada 15 martie 2012—15 mai 2013, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012, astfel cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 117/2012.

25. De asemenea, Curtea reține că la data de 23 septembrie 2013, Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a emis Decizia nr. 47/23 septembrie 2013 de compensare prin puncte, în temeiul dispozițiilor Legii nr. 165/2013, iar autorul excepției a contestat-o, susținând că dosarul său trebuie soluționat așa cum a decis Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv prin emiterea unui titlu de despăgubire, în temeiul Legii nr. 247/2005, și nu a unei decizii de compensare prin puncte, potrivit Legii nr. 165/2013.

26. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea apreciază că, în esență, criticile de neconstituționalitate vizează pretinsa retroactivitate a dispozițiilor Legii nr. 165/2013, fapt ce determină, în opinia autorului, încălcarea prevederilor constituționale privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat și dreptul de proprietate privată.

27. Față de aceste critici, Curtea reține că, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, a constatat că, în acest domeniu, este aplicabil principiul *tempus regit actum*, fiind firesc ca modalitatea de calcul al despăgubirilor să se supună regulilor în vigoare la data acordării lor prin decizie a autorității abilitate. Sub acest aspect, în jurisprudența sa, de exemplu, Decizia nr. 44 din 24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996, Curtea Constituțională a statuat că, dacă, prin jocul unor prevederi legale, anumite persoane pot ajunge în situații, apreciate subiectiv, prin prisma propriilor lor interese, ca defavorabile, acest fapt nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea textelor respective. În același sens este și Decizia nr. 566 din 16 octombrie 2014*, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data pronunțării prezentei decizii, prin care Curtea a statuat că ipoteza avută în vedere de legiuitor, prin dispozițiile supuse controlului de constituționalitate, este aceea a unei obligații neexecutate, deci a unei situații juridice în curs, față de care noua reglementare este de imediată aplicabilitate.

28. În legătură cu procedura specială de acordare a despăgubirilor pentru imobilele preluate în mod abuziv, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că modul de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută ține de opțiunea exclusivă a legiuitorului, iar prevederile de lege criticate sunt în acord cu cele ale art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit căreia conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege (a se vedea în acest sens Decizia nr. 202 din 18 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 19 iunie 2013).

29. De asemenea, prin Decizia nr. 595 din 21 octombrie 2014**, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

*) Decizia Curții Constituționale nr. 566 din 16 octombrie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 15 ianuarie 2015.

**) Decizia Curții Constituționale nr. 595 din 21 octombrie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 16 ianuarie 2015.

la data pronunțării prezentei decizii, Curtea analizând, din perspectiva prevederilor art. 44 din Legea fundamentală, constituționalitatea dispozițiilor art. 4 teza a doua raportat la art. 41 din Legea nr. 165/2013, a reiterat jurisprudența sa (Decizia nr. 190 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 9 aprilie 2010) prin care a statuat că executarea eșalonată a unor titluri executorii ce au ca obiect drepturi bănești nu este interzisă în niciun mod de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; executarea *uno actu* constituie doar o altă modalitate de executare, fără ca acest lucru să însemne că este singura și unica posibilă modalitate de executare pe care Guvernul o poate aplica. Totodată, s-a precizat că statul nu contestă existența unui bun în sensul art. 1 din Protocolul adițional la Convenție, nu neagă existența și întinderea

despăgubirilor constatate și nu refuză punerea în aplicare a acestora. Măsura criticată este mai degrabă una de garantare a dreptului de proprietate asupra bunului dobândit în sensul Convenției, fiind deci o aplicare a art. 44 alin. (2) din Constituție, în condițiile necesității plății unor sume mari de bani de la bugetul de stat. În același sens este și Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010.

30. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

31. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Stelian Gheldiu în Dosarul nr. 38.651/3/2013 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și constată că dispozițiile art. 4 teza întâi raportat la art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 16 decembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 749

din 16 decembrie 2014

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 42 alin. (2)—(4)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**

Augustin Zegrean — președinte
Valer Dorneanu — judecător
Toni Greblă — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Daniel Marius Morar — judecător
Mona-Maria Pivniceru — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător

Tudorel Toader — judecător
Ingrid Alina Tudora — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 42 alin. (2)—(4) din Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „Genel Internațional” — S.R.L. din localitatea Rebra, județul Bistrița-Năsăud, în Dosarul nr. 219/39/2014/a1 al Curții de Apel Suceava — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 702D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc atât autoarea excepției de neconstituționalitate, cât și părțile.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Consiliul Local Năsăud a depus la dosar o cerere prin care solicită să i se comunice notele scrise prin care Societatea Comercială „Genel Internațional” — S.R.L. a sesizat Curtea Constituțională cu privire la excepția de neconstituționalitate, având în vedere că „parola comunicată în citația primită nu este validă pentru accesare”.

4. Totodată, referitor la procedura de citare efectuată în dosarul cauzei, magistratul-asistent aduce la cunoștința Plenului Curții Constituționale faptul că autoarea excepției de neconstituționalitate a fost citată sub denumirea de Societatea Comercială „General Internațional” — S.R.L., în loc de Societatea Comercială „Genel Internațional” S.R.L., această situație fiind generată de împrejurarea că, în cuprinsul încheierii de sesizare, instanța de judecată a menționat concomitent cele două denumiri ale autoarei excepției. Magistratul-asistent menționează, de asemenea, faptul că atât autoarea excepției de neconstituționalitate, cât și părțile din dosar au primit citațiile și au semnat dovezile de îndeplinire a procedurii de citare.

5. Cu privire la acest incident procedural, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care menționează că nu are obiecțiuni în ceea ce privește procedura de citare.

6. Curtea apreciază că procedura de citare a fost legal îndeplinită.

7. Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin deciziile nr. 58/2014 și nr. 100/2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

8. Prin Încheierea din 1 iulie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 219/39/2014/a1, **Curtea de Apel Suceava — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 42 alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Genel Internațional” — S.R.L. din localitatea Rebra, județul Bistrița-Năsăud, într-o cauză având ca obiect o contestație în anulare.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate Societatea Comercială „Genel Internațional” — S.R.L. susține că are probleme financiare ca urmare a prejudiciilor cauzate de

diverși debitori rău-platnici, astfel încât nu poate efectua plăți legal, având conturile blocate. În aceste condiții, autoarea excepției de neconstituționalitate arată că art. 42 alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 reglementează doar reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, însă nu și scutiri de la plata taxei de timbru pentru situații precum cea mai sus evocată, ceea ce, în opinia sa, contravine art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție.

10. **Curtea de Apel Suceava — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că, pe de o parte, nicio dispoziție constituțională nu garantează accesul gratuit la justiție, iar, pe de altă parte, atunci când se pune problema protejării unor drepturi concurente, în speță dreptul de acces la justiție, legea prevede suficiente mijloace de protecție, astfel ca dreptul să nu devină pur formal. Sub un alt aspect, arată că, în cadrul controlului de constituționalitate, nu se poate aprecia impactul pe care un anumit text de lege îl poate avea asupra unor situații excepționale și nici nu se poate deduce neconstituționalitatea exclusiv din analiza unor împrejurări particulare, specifice unui număr restrâns de situații, pentru acestea găsirea de remedii juridice fiind în sarcina instanței de judecată.

11. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 42 alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, prevederi care au următorul conținut:

Art. 42 alin. (2)—(4): „(2) *Instanța acordă persoanelor juridice, la cerere, facilități sub formă de reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru datorate pentru acțiuni și cereri introduse la instanțele judecătorești, în următoarele situații:*

a) *cuantumul taxei reprezintă mai mult de 10% din media venitului net pe ultimele 3 luni de activitate;*

b) plata integrală a taxei nu este posibilă deoarece persoana juridică se află în curs de lichidare sau dizolvare ori bunurile acesteia sunt, în condițiile legii, indisponibilizate.

(3) În mod excepțional, instanța poate acorda persoanelor juridice reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, în alte cazuri în care apreciază, față de datele referitoare la situația economico-financiară a persoanei juridice, că plata taxei de timbru, la valoarea datorată, ar fi de natură să afecteze în mod semnificativ activitatea curentă a persoanei juridice.

(4) Reducerea taxei de timbru poate fi acordată separat sau, după caz, împreună cu eșalonarea sau amânarea plății.”

15. În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale, autoarea excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că soluția legislativă criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici identice celei formulate în prezenta cauză și prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală, critici formulate de aceeași autoare, și anume Societatea Comercială „Genel Internațional” — S.R.L. din Rebra, județul Bistrița-Năsăud, soluția pronunțată de Curte fiind aceea de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

17. Curtea reține că, în prezenta cauză, neconstituționalitatea prevederilor legale criticate este dedusă din perspectiva faptului că acestea nu reglementează scutirea de la plata taxei judiciare de timbru pentru o societate comercială care se află în imposibilitate de plată din cauza faptului că îi sunt blocate conturile bancare.

18. Față de critica formulată, prin Decizia nr. 58 din 11 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 297 din 23 aprilie 2014, și Decizia nr. 100 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 9 mai 2014, Curtea a reținut că numai persoanele fizice pot beneficia de scutire de la plata taxelor judiciare de timbru, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, acest act normativ vizând exclusiv persoanele fizice, nu și persoanele juridice.

19. Astfel, potrivit prevederilor legale criticate, respectiv art. 42 alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 (ca și în vechea reglementare cuprinsă la art. 21 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, în prezent abrogată), în cazul persoanelor juridice, instanța poate acorda, la cerere, facilități sub formă de reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru datorate pentru acțiuni și cereri introduse la instanțele judecătorești, în condițiile expres și limitativ prevăzute de lege, iar în mod excepțional, instanța poate acorda persoanelor juridice reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru în alte cazuri în care apreciază, față de datele referitoare la situația economico-financiară a persoanei juridice, că plata taxei de timbru la valoarea datorată ar fi de natură să afecteze în mod semnificativ activitatea curentă a persoanei juridice. Așa fiind, persoanele juridice nu pot beneficia de scutirea de plata taxei de timbru, precum persoanele fizice, ci de alte facilități legale, ce constau în reducerea cuantumului taxei de timbru, eșalonarea sau amânarea plății acesteia. Această măsură legislativă reprezintă însă opțiunea legiuitorului, fiind conformă cu dispozițiile Legii fundamentale, întrucât, chiar dacă au calitatea de părți în cadrul unui litigiu, persoanele juridice și cele fizice nu se pot compara sub aspectul situației juridice în care se află.

20. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Genel Internațional” — S.R.L. din localitatea Rebra, județul Bistrița-Năsăud, în Dosarul nr. 219/39/2014/a1 al Curții de Apel Suceava — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, și constată că prevederile art. 42 alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 decembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 757

din 16 decembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) teza privitoare la antecontracte din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea, în ședința publică din data de 13 noiembrie 2014, a reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, excepție ridicată de Marian Popescu, Cornel Paparete, Dumitru I. Ion, Valentin Florea, Marian Popescu, Florica Oancea, Ioan Bogdan Tenea, Dumitru Lalu și Ioan Bogdan Tenea în dosarele nr. 1.155/232/2014, nr. 4.167/232/2013, nr. 4.106/232/2013, nr. 4.125/232/2013, nr. 315/232/2014, nr. 1.153/232/2014, nr. 3.919/232/2013, nr. 3.970/232/2013 și nr. 4.131/232/2013 ale Judecătoriei Găești.

2. Dosarele au fost conexe în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale în ședința publică din data de 9 octombrie 2014, dată la care au avut loc dezbaterile inițiale, în prezența reprezentantului autorilor excepției de neconstituționalitate și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de ședință, când, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 15 octombrie 2014, dată la care, în temeiul art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 și art. 56 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aprobat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 6/2012, Curtea a dispus redeschiderea dezbaterilor pentru data de 13 noiembrie 2014. Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus amânarea

pronunțării pentru data de 9 decembrie 2014, apoi, în temeiul art. 57 din Legea nr. 47/1992 și al art. 56 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aprobat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 6/2012, pentru data de 16 decembrie 2014, dată la care este pronunțată prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin încheierile din 18 iunie 2014 și 3 iulie 2014, pronunțate în dosarele nr. 1.155/232/2014, nr. 4.167/232/2013, nr. 4.106/232/2013, nr. 4.125/232/2013, nr. 315/232/2014, nr. 1.153/232/2014, nr. 3.919/232/2013, nr. 3.970/232/2013 și nr. 4.131/232/2013, **Judecătoria Găești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului**, excepție ridicată de Marian Popescu, Cornel Paparete, Dumitru I. Ion, Valentin Florea, Marian Popescu, Florica Oancea, Ioan Bogdan Tenea, Dumitru Lalu și Ioan Bogdan Tenea cu ocazia soluționării unor cereri prin care se solicită să se constate valabilitatea unor antecontracte de vânzare-cumpărare (respectiv promisiuni de vânzare-cumpărare), precum și pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât, interpretând *per a contrario* art. 20 alin. (1) din Legea nr. 17/2014, s-ar deduce că prevederile Legii nr. 17/2014 se aplică antecontractelor încheiate care nu au fost autentificate la notariat anterior intrării în vigoare a acestei legi, respectiv antecontractului încheiat între părți sub imperiul noului Cod civil, care nu dispunea forma autentică a antecontractului de vânzare-cumpărare, având în vedere prevederile art. 1279, art. 1669 și art. 1179 din noul Cod civil. În continuare arată că, astfel cum a statuat Curtea Constituțională, „principiul neretroactivității este valabil pentru orice lege, indiferent de domeniul de reglementare al acesteia”, iar soluționarea conflictului de legi în timp face necesară diferențierea dreptului subiectiv, constituit sub imperiul legii anterioare, de cel născut potrivit legii posterioare; această din urmă lege nu poate, fără a

avea un efect retroactiv, să aducă atingere modalității în care legea anterioară a constituit dreptul respectiv, modalitate guvernată de principiul *tempus regit actum*, sens în care menționează că cererile de chemare în judecată au fost introduse anterior intrării în vigoare a Legii nr. 17/2014.

5. **Judecătoria Găești** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că dispozițiile criticate reprezintă opțiunea legiuitorului față de reglementarea vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și comasarea terenurilor agricole în vederea creșterii dimensiunii fermelor agricole și constituirea exploatațiilor viabile economic. Din interpretarea art. 20 alin. (1) din Legea nr. 17/2014 se reține că dispozițiile actului normativ se aplică antecontractelor și pactelor de opțiune întocmite anterior intrării în vigoare a legii, care nu au fost autentificate la notariat. Astfel, în cazul unor litigii având ca obiect pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic, față de existența unei promisiuni de vânzare întocmită de părți în forma înscrisului sub semnătură privată sau atestat de avocat, sunt obligatorii demersurile instituite de Legea nr. 17/2014.

6. Tratatul juridic diferit al antecontractelor anterioare întocmite în formă autentică față de antecontractele ce nu respectă această formă este justificat de prezumția de autenticitate și validitate de care se bucură înscrisul autentic în ce privește mențiunile sale, precum și de opozabilitatea *erga omnes* a celor constatate prin înscris, inclusiv în ceea ce privește data certă.

7. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție menționează că aceasta nu poate fi reținută, deoarece promisiunea nu este translaticivă de proprietate, iar data încheierii contractului este cea a pronunțării unei hotărâri care ține loc de act autentic, moment față de care Legea nr. 17/2014 este în vigoare și se aplică tuturor raporturilor juridice născute de la data intrării sale în vigoare.

8. Totodată, arată că dispozițiile art. 1279 alin. (3) din noul Cod civil, sub imperiul căruia autorii acțiunilor susțin că s-au încheiat antecontractele de vânzare-cumpărare, prevăd că, dacă promitentul refuză să încheie contractul promis, instanța, la cererea părții care și-a îndeplinit propriile obligații, poate să pronunțe o hotărâre care să țină loc de contract, atunci când natura contractului o permite, iar *cerințele legii pentru validitatea acestuia sunt îndeplinite*. Însă îndeplinirea condițiilor legale pentru încheierea contractului de vânzare-cumpărare nu poate fi apreciată prin raportare la un moment anterior nașterii acestui act juridic, cum este cel al încheierii antecontractului de vânzare-cumpărare, întrucât antecontractul nu este translaticiv de proprietate, ci îndeplinirea condițiilor legale pentru operarea transferului dreptului de proprietate trebuie apreciată chiar la momentul realizării acestui transfer, respectiv la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare sau la data pronunțării hotărârii judecătorești care ține loc de act de vânzare-cumpărare. În acest sens sunt și dispozițiile art. 1669 alin. (1) din noul Cod civil, potrivit cărora, când una dintre părțile care au încheiat o promisiune bilaterală de vânzare refuză nejustificat să încheie contractul promis, cealaltă parte poate cere pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract, dacă toate celelalte condiții de validitate sunt îndeplinite. Condițiile de validitate ale unui act juridic sunt prevăzute de norme legale imperative și care nu pot fi înlăturate de la aplicare prin convenția părților.

9. Având în vedere și dispozițiile art. II pct. 2 din Legea nr. 68/2014 prin care a fost modificat art. 5 din Legea nr. 17/2014, apreciază că aplicarea prevederilor Legii nr. 17/2014 la încheierea unui contract de vânzare-cumpărare sau la pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act de vânzare-cumpărare, în cazul în care există antecontract care îmbracă forma înscrisului sub semnătură privată, încheiat înainte de intrarea în vigoare a acestei legi, reprezintă aplicarea unei legi în vigoare la data încheierii actului juridic pe care aceasta îl reglementează, potrivit principiului activității legii, și nicidecum nu înseamnă aplicarea retroactivă a legii.

10. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că, în ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, prevederile art. 20 alin. (1) din Legea nr. 17/2014 nu afectează în niciun fel valabilitatea antecontractelor încheiate anterior intrării sale în vigoare. Astfel, noua lege vizează doar transferul dreptului de proprietate (promisiunea nu este translaticivă de proprietate, iar data încheierii contractului de vânzare-cumpărare este cea a pronunțării hotărârii care ține loc de act autentic), iar nu dreptul de creanță născut în temeiul antecontractului încheiat anterior intrării în vigoare a legii, astfel că, în vederea transferului dreptului de proprietate, părțile din acele antecontracte trebuie să se conformeze procedurii prevăzute de noua lege. Prin urmare, cu excepțiile prevăzute la art. 20, Legea nr. 17/2014 se aplică tuturor vânzărilor de terenuri agricole extravilane care se încheie după intrarea în vigoare a legii, astfel, dispozițiile criticate nu se aplică retroactiv, ci reglementează modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare, legea nouă fiind, de principiu, aplicabilă de îndată tuturor situațiilor ce se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare.

12. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale, sens în care arată că instituirea unor excepții de la aplicarea prevederilor Legii nr. 17/2014, prin conținutul lor normativ, nu vizează efectele juridice stinse ale unor raporturi juridice născute sub imperiul legii vechi, pentru a putea fi posibilă constatarea încălcării principiului neretroactivității legii. Dimpotrivă, dispozițiile legale criticate se aplică tuturor situațiilor prevăzute în ipoteza normei legale de la data intrării în vigoare a Legii nr. 17/2014. Totodată, se mai menționează că pretinsa contrarietate cu Legea fundamentală derivă, în opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, și din modul în care sunt reglementate în prezent condițiile de valabilitate a promisiunilor bilaterale de vânzare-cumpărare, vizând, în fapt, și o omisiune legislativă, care, potrivit legii de organizare și funcționare a Curții Constituționale, nu poate fi suplinită în cadrul controlului de constituționalitate. În acest context, arată că, potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) din Constituție, Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării, astfel încât modificarea și completarea normelor juridice sunt atribuții exclusive ale forului legislativ.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, susținerile părților prezente, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 20 alin. (1) din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 12 martie 2014. Curtea observă că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 20 alin. (1) teza privitoare la antecontracte din Legea nr. 17/2014, cu următorul cuprins: *„Prevederile prezentei legi nu se aplică antecontractelor (...) care au fost autentificate la notariat anterior intrării în vigoare a acesteia.”*

16. În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale sunt invocate dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2) potrivit cărora *„Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile”*.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale, prin Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014*), nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 20 alin. (1) din Legea nr. 17/2014 privind

unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, referitoare la exceptarea de la aplicarea Legii nr. 17/2014 a contractelor autentificate la notariat anterior intrării în vigoare a acesteia, sunt neconstituționale.

18. Curtea a constatat că excepția instituită de legiuitor de la principiul aplicării imediate a legii noi, reprezentată de regimul juridic diferit aplicabil efectelor generate de antecontracte în formă autentică, încheiate anterior intrării în vigoare a legii noi, este de natură a genera o situație privilegiată în privința dreptului de creanță al persoanelor care au încheiate astfel de antecontracte în formă autentică, contrară exigențelor principiului constituțional al egalității în fața legii în componenta sa referitoare la interzicerea privilegiilor coroborat cu cel al garantării și ocrotirii egale a dreptului de proprietate privată (Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014).

19. Curtea observă că, potrivit jurisprudenței sale constante, deciziile pronunțate de instanța de contencios constituțional îi sunt opozabile din momentul pronunțării lor, iar nu de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 124 din 27 martie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 18 aprilie 2003).

20. Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora *„Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”*, și reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit între momentul sesizării Curții Constituționale și momentul pronunțării instanței de contencios constituțional asupra excepției de neconstituționalitate, aceasta urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

21. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) teza privitoare la antecontracte din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, excepție ridicată de Marian Popescu, Cornel Paparete, Dumitru I. Ion, Valentin Florea, Marian Popescu, Florica Oancea, Ioan Bogdan Tenea, Dumitru Lalu și Ioan Bogdan Tenea în dosarele nr. 1.155/232/2014, nr. 4.167/232/2013, nr. 4.106/232/2013, nr. 4.125/232/2013, nr. 315/232/2014, nr. 1.153/232/2014, nr. 3.919/232/2013, nr. 3.970/232/2013 și nr. 4.131/232/2013 ale Judecătoriei Găești.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Găești și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 decembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

*) Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 759

din 16 decembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) teza privitoare la antecontracte din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea, în ședința publică din data de 9 decembrie 2014, a reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, excepție ridicată de Valerica Andrei, Mariean Enache, Florin Cîrstina, Marian Popescu, Dumitru Caradan și Buibăr Z. Iulian în dosarele nr. 4.028/232/2013, nr. 4.117/232/2013, nr. 258/232/2014, nr. 738/232/2014, nr. 919/232/2014 și nr. 925/232/2014 ale Judecătorei Găești.

2. Dosarele au fost conexe în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale în ședința publică din 9 decembrie 2014, dată la care au avut loc dezbaterile, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de ședință, când, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru 16 decembrie 2014, dată la care este pronunțată prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin încheierile din 22 septembrie 2014 și 1 septembrie 2014, pronunțate în dosarele nr. 4.028/232/2013, nr. 4.117/232/2013, nr. 258/232/2014, nr. 738/232/2014, nr. 919/232/2014 și nr. 925/232/2014, **Judecătoria Găești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, excepție ridicată de Valerica Andrei, Mariean Enache, Florin Cîrstina, Marian Popescu, Dumitru Caradan și Buibăr Z. Iulian cu ocazia soluționării unor cereri prin care se solicită să se constate valabilitatea unor antecontracte de vânzare-cumpărare, în forma atestată de avocat, precum și pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât, interpretând *per a contrario* art. 20 alin. (1) din Legea nr. 17/2014, s-ar deduce că prevederile Legii nr. 17/2014 se aplică antecontractelor încheiate care nu au fost autentificate la notariat anterior intrării în vigoare a acestei legi, respectiv antecontractului încheiat între părți sub imperiul noului Cod civil, care nu dispunea forma autentică a antecontractului de vânzare-cumpărare, având în vedere prevederile art. 1.279, art. 1.669 și art. 1.179 din noul Cod civil. În continuare arată că, astfel cum a statuat Curtea Constituțională, „principiul neretroactivității este valabil pentru orice lege, indiferent de domeniul de reglementare al acesteia”, iar soluționarea conflictului de legi în timp face necesară diferențierea dreptului subiectiv, constituit sub imperiul legii anterioare, de cel născut potrivit legii posterioare; această din urmă lege nu poate, fără a avea un efect retroactiv, să aducă atingere modalității în care legea anterioară a constituit dreptul respectiv, modalitate guvernată de principiul *tempus regit actum*, sens în care menționează că cererile de chemare în judecată au fost introduse anterior intrării în vigoare a Legii nr. 17/2014.

5. **Judecătoria Găești** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că nu se poate aprecia că textul este neconstituțional din perspectiva încălcării art. 15 alin. (2) din Constituție numai pentru că limitează sfera de aplicare a Legii nr. 17/2014 doar în privința antecontractelor autentificate la notariat, după intrarea în vigoare a legii, deoarece tocmai principiul aplicării pentru viitor a legii noi și corelativul neaplicării retroactive a acesteia este consacrat de textul de lege atacat ca fiind neconstituțional.

6. Raportat la considerentele autoarei excepției de neconstituționalitate, potrivit cărora îi sunt afectate drepturile sale în calitate de beneficiar al unei promisiuni bilaterale de vânzare-cumpărare încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 17/2014, în forma neautentică, și pe care dorește să o valorifice în instanță pe calea prevăzută de art. 1669 din Codul civil, instanța arată că, pentru a pronunța o hotărâre care să țină loc de contract autentic de vânzare-cumpărare sunt incidente însă și dispozițiile art. 1279 din același cod.

7. Totodată, arată că, întrucât antecontractul de vânzare-cumpărare nu este translativ de proprietate, iar data încheierii contractului este cea a pronunțării hotărârii care ține loc de act autentic, la acest moment este necesar a fi îndeplinite condițiile impuse de Legea nr. 17/2014, care este în vigoare și se aplică tuturor raporturilor juridice născute de la data intrării ei în vigoare, potrivit principiului activității legii. Astfel, la momentul pronunțării hotărârii care să țină loc de contract, instanța verifică dacă sunt îndeplinite toate condițiile legale, pe lângă cele intrinseci ale convenției părților și cele care țin de formalități ulterioare, cum sunt cele prevăzute de art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru și, respectiv, de Legea nr. 17/2014.

8. Opțiunea legiuitorului de a exclude de la aplicarea formalităților impuse de Legea nr. 17/2014 antecontractele încheiate anterior în formă autentică nu încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii civile, ci are în vedere doar prezumția de autenticitate și validitate de care se bucură înscrisul autentic, inclusiv în ceea ce privește data certă, excluzând posibilitatea de a se antedata antecontracte încheiate ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 17/2014, tocmai pentru a eluda aplicarea acesteia.

9. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 20 alin. (1) din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin

în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 12 martie 2014. Curtea observă că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 20 alin. (1) teza privitoare la antecontracte din Legea nr. 17/2014, cu următorul cuprins: *„Prevederile prezentei legi nu se aplică antecontractelor (...) care au fost autentificate la notariat anterior intrării în vigoare a acesteia.”*

13. În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale sunt invocate dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2) potrivit cărora *„Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile”*.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale, prin Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014*), nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 20 alin. (1) din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, referitoare la exceptarea de la aplicarea Legii nr. 17/2014 a contractelor autentificate la notariat anterior intrării în vigoare a acesteia, sunt neconstituționale.

15. Curtea a constatat că excepția instituită de legiuitor de la principiul aplicării imediate a legii noi, reprezentată de regimul juridic diferit aplicabil efectelor generate de antecontracte în formă autentică, încheiate anterior intrării în vigoare a legii noi, este de natură a genera o situație privilegiată în privința dreptului de creanță al persoanelor care au încheiate astfel de antecontracte în formă autentică, contrară exigențelor principiului constituțional al egalității în fața legii în componenta sa referitoare la interzicerea privilegiilor coroborat cu cel al garantării și ocrotirii egale a dreptului de proprietate privată (Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014).

16. Curtea observă că, potrivit jurisprudenței sale constante, deciziile pronunțate de instanța de contencios constituțional îi sunt opozabile din momentul pronunțării lor, iar nu de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 124 din 27 martie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 18 aprilie 2003).

17. Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora *„Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”*, și reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit între momentul sesizării Curții Constituționale și momentul pronunțării instanței de contencios constituțional asupra excepției de neconstituționalitate, aceasta urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

*) Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015.

18. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) teza privitoare la antecontracte din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, excepție ridicată de Valerica Andrei, Mariean Enache, Florin Cîrstina, Marian Popescu, Dumitru Caradan și Buibăr Z. Iulian în dosarele nr. 4.028/232/2013, nr. 4.117/232/2013, nr. 258/232/2014, nr. 738/232/2014, nr. 919/232/2014 și nr. 925/232/2014 ale Judecătorei Găești.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Găești și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 decembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ionița Cochințu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române RACR-CNS „Operarea sistemelor de comunicații, navigație, supraveghere”, volumul I „Mijloace de radionavigație”, ediția 2/2014

Pentru îndeplinirea atribuțiilor ce revin Ministerului Transporturilor ca autoritate de stat în domeniul transporturilor, în temeiul prevederilor art. 4 lit. b) și f) din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 405/1993 privind înființarea Autorității Aeronautice Civile Române, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 4 alin. (1) pct. 12 și art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Reglementarea aeronautică civilă română RACR-CNS „Operarea sistemelor de comunicații, navigație, supraveghere”, volumul I „Mijloace de radionavigație”, ediția 2/2014, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Aeronautică Civilă Română, Regia Autonomă „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian — ROMATSA”, ca agent aeronautic certificat pentru furnizarea de servicii de navigație aeriană, precum și oricare alți agenți aeronautici certificați/autorizați să furnizeze servicii de navigație

aeriană pentru traficul aerian general vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului transporturilor nr. 922/2010 pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române RACR-CNS „Operarea sistemelor de comunicații, navigație, supraveghere” — volumul I „Mijloace de radionavigație”, ediția 1/2010, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 și 826 bis din 10 decembrie 2010, se abrogă.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,

Ioan Rus

București, 6 octombrie 2014.

Nr. 1.414.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind aprobarea implementării Mecanismului de feedback al pacientului în spitalele publice**

Văzând Referatul de aprobare nr. NB. 1.156/2015 al Compartimentului de integritate din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 215/2012 privind aprobarea Strategiei naționale anticorupție pe perioada 2012—2015, a Inventarului măsurilor preventive anticorupție și a indicatorilor de evaluare, precum și a Planului național de acțiune pentru implementarea Strategiei naționale anticorupție 2012—2015,

în temeiul art. 7 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă implementarea Mecanismului de feedback al pacientului în unitățile sanitare publice din sistemul de sănătate românesc.

(2) În sensul prezentului ordin, *Mecanismul de feedback al pacientului* reprezintă ansamblul de măsuri și de proceduri care au drept obiectiv creșterea gradului de încredere a pacienților în serviciile medicale oferite în cadrul spitalelor publice prin analiza feedbackului pacienților cu privire la calitatea serviciilor oferite, a gradului de respectare a drepturilor și obligațiilor atât de către pacienți, cât și de cadrele medico-sanitare. Mecanismul include, de asemenea, o componentă de gestionare a sesizărilor ce privesc incidente de etică petrecute în unitatea sanitară prin intermediul Consiliului de etică.

Art. 2. — În vederea îndeplinirii scopului prevăzut, Mecanismul de feedback al pacientului cuprinde următoarele măsuri:

a) înregistrarea opiniilor pacienților internați privind calitatea serviciilor oferite în cadrul unității sanitare, prin completarea directă a Chestionarului de feedback al pacientului;

b) înregistrarea sesizărilor electronice referitoare la calitatea serviciilor oferite și la integritatea personalului unității sanitare în/din cadrul unității sanitare, prin completarea formularului de sesizare online;

c) analiza punctelor de vedere și a sesizărilor primite de la pacienți de către consiliile de etică din componența unității sanitare;

d) redactarea de avize de etică și de hotărâri de către membrii consiliilor de etică și comunicarea acestora către persoanele care au formulat sesizările și către instituțiile relevante, după caz;

e) evaluarea gradului de satisfacție a pacienților referitor la calitatea serviciilor oferite în cadrul unității sanitare prin intermediul rapoartelor periodice de activitate ale Consiliului de etică;

f) evaluarea gradului de respectare a drepturilor și obligațiilor pacienților și ale cadrelor medico-sanitare, în cadrul unității sanitare, prin intermediul rapoartelor periodice de activitate ale Consiliului de etică;

g) evaluarea calității serviciilor medicale și a gradului de respectare a drepturilor și obligațiilor pacienților și ale cadrelor medico-sanitare, în cadrul sistemului public de sănătate, prin intermediul rapoartelor periodice întocmite la nivel județean de către responsabilii desemnați din cadrul direcțiilor de sănătate publică și de către Compartimentul de integritate din cadrul Ministerului Sănătății, la nivel național.

Art. 3. — Unitățile sanitare din sistemul de sănătate respectă următoarele proceduri:

a) organizează procedura de selecție a membrilor Consiliului de etică conform prevederilor legale în vigoare;

b) unitățile sanitare pun la dispoziția pacienților chestionarul de evaluare, formularul de sesizare și asigură publicarea pe site-ul propriu a linkului privind accesul la Formularul de sesizare online a pacienților, formular ce va fi disponibil permanent pentru orice persoane interesate;

c) toate chestionarele completate de pacienți și toate sesizările primite de către unitățile sanitare sunt înregistrate și analizate conform atribuțiilor consiliilor de etică prevăzute de legislația în vigoare;

d) deciziile și analizele realizate de consiliile de etică din cadrul unităților sanitare sunt raportate la finalul fiecărui semestru/an către Compartimentul de integritate din cadrul Ministerului Sănătății, conform termenelor prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 4. — Rezultatele obținute din analiza chestionarelor aplicate în unitățile sanitare și din raportările consiliilor de etică sunt utilizate pentru aprecierea gradului de satisfacție a pacienților și pentru evaluarea gradului de respectare a drepturilor acestora conferite de legislația în vigoare și în vederea îmbunătățirii Mecanismului de feedback al pacientului.

Art. 5. — Toate unitățile sanitare publice aplică metodologia Mecanismului de feedback al pacientului.

Art. 6. — Compartimentul de integritate din cadrul Ministerului Sănătății, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și unitățile sanitare publice duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Dorel Săndesc,
secretar de stat

București, 11 februarie 2015.
Nr. 146.

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Regulamentului privind transferul și detașarea judecătorilor și procurorilor, delegarea judecătorilor, numirea judecătorilor și procurorilor în alte funcții de conducere, precum și numirea judecătorilor în funcția de procuror și a procurorilor în funcția de judecător, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 193/2006

Având în vedere dispozițiile art. 38 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, și ale art. 60 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 133 alin. (5) din Constituția României, republicată, și art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările ulterioare,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. I. — Regulamentul privind transferul și detașarea judecătorilor și procurorilor, delegarea judecătorilor, numirea judecătorilor și procurorilor în alte funcții de conducere, precum și numirea judecătorilor în funcția de procuror și a procurorilor în funcția de judecător, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 193/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 12 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 2, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — (1) În scopul informării judecătorilor și procurorilor care intenționează să formuleze cereri de transfer, se publică, de regulă, în prima zi lucrătoare a fiecărei luni, pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii, lista posturilor vacante de execuție de la toate instanțele și parchetele, precum și a posturilor care urmează a se vacanta. Posturile vacante de conducere de la instanțe și parchete nu se ocupă prin transfer, ci potrivit procedurilor speciale stabilite prin lege și regulament.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător **Marius Badea Tudose**

București, 10 februarie 2015.
Nr. 113.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 621/2006

Având în vedere dispozițiile art. 38 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, și ale art. 43—47 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 133 alin. (5) din Constituția României, republicată, și art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările ulterioare,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. I. — Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 621/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 825 din 6 octombrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **Articolul 1 va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Promovarea judecătorilor și procurorilor în funcții de execuție, efectivă sau pe loc, la tribunale, tribunale specializate, curți de apel, parchetele de pe lângă aceste

instanțe, precum și la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se face numai prin concurs, organizat la nivel național, în limita posturilor vacante existente, respectiv a numărului de locuri aprobat anual de Consiliul Superior al Magistraturii pentru promovarea pe loc. Posturile vacante de conducere de la instanțe și parchete nu se ocupă prin concursul de promovare în funcții de execuție, ci potrivit procedurilor speciale stabilite prin lege și regulament.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător **Marius Badea Tudose**

București, 10 februarie 2015.
Nr. 148.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii începând cu perioada de aplicare 24 ianuarie—23 februarie 2015

În baza dispozițiilor art. 5 și art. 8 alin. (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 15, 16 și 17 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României hotărăște:

Începând cu perioada de aplicare 24 ianuarie—23 februarie 2015, ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii sunt următoarele:

- 0,26% pe an pentru rezervele minime obligatorii constituite în lei;
- 0,29% pe an pentru rezervele minime obligatorii constituite în euro;
- 0,10% pe an pentru rezervele minime obligatorii constituite în dolari SUA.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

Mugur Constantin Isărescu

București, 10 februarie 2015.

Nr. 6.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

privind rata dobânzii penalizatoare pentru deficitul de rezerve minime obligatorii în monedă națională începând cu perioada de aplicare 24 februarie—23 martie 2015

În baza dispozițiilor art. 5 și art. 8 alin. (4) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 12 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României hotărăște:

Începând cu perioada de aplicare 24 februarie—23 martie 2015, rata dobânzii penalizatoare pentru deficitul de rezerve minime obligatorii constituite în monedă națională este de 6,50% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

Mugur Constantin Isărescu

București, 10 februarie 2015.

Nr. 7.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPOORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

